

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 14 0 К 003326 17 Кж 2
Бања Лука, 13.11.2017. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија др Велка Икановића као предсједника вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против оптужених М.М., Н.Г., Р.Д. и Д.М., због кривичног дјела неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 207. став 2. и 3. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалбама бранилаца оптуженог М.М., адвоката М.Б.Б. из С. и оптуженог Н.Г., адвоката А.М. из П., изјављеним против рјешења Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 003326 17 Кв 3 од 31.10.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 13.11.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца оптужених М.М. и Н.Г., изјављене против рјешења Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 003326 17 Кв 3 од 31.10.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 003326 17 Кв 3 од 31.10.2017. године, продужен је притвор против оптужених М.М., Н.Г. и Р.Д., након потврђивања оптужнице окружног јавног тужиоца у Источном Сарајеву број 17 0 КТ 0008807 17 од 20.10.2017. године, којом се, заједно са оптуженим Д.М., терете због кривичног дјела неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 207. став 2. и 3. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), тако да притвор по том рјешењу може трајати до изрицања првостепене пресуде најдуже 2 (двје) године, са обавезом контроле оправданости притвора по истеку свака два мјесеца од доношења последњег рјешења о притвору, док је оптуженом Д.М. укинут притвор и изречене мјере забрана из одредбе члана 186. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС).

Притвор је продужен из притворског разлога прописаног у члану 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Против наведеног рјешења, благовремено, жалбе су изјавили браниоци оптуженог М.М., адвокат М.Б.Б. из С. и оптуженог Н.Г., адвокат А.М. из П.

Бранилац оптуженог М.М., је жалбу изјавила због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде Кривичног закона и, како наводи, због „одлуке о мјери притвора“, са приједлогом да се рјешење преиначи и укине мјера притвора или да се иста замјени мјерама забране.

Бранилац оптуженог Н.Г. је жалбу је изјавио због битних повреда одредаба кривичног поступка, те погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и одбије приједлог тужиоца за продужење притвора, те оптужени пусти на слободу или да му се, умјесто притвора, одреде мјере забране из члана 187. ЗКП РС.

Аргументима из жалби, који су суштински идентични, оспорава се правилност чињеничних утврђења на којима је заснован закључак о неопходности продужења притвора против оптужених, по основу притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбе, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Жалбеним приговорима се не може оспорити правилност чињеничне основе побијаног рјешења у погледу постојања притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, по којем је продужен притвор побијаним рјешењем након потврђивања оптужнице, којом се оптужени терете због кривичног дјела неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 207. став 2. и 3. КЗ РС.

За таква чињенична утврђења и закључак, дати су ваљани разлози у образложењу побијаног рјешења, које овај суд прихвата у цјелости.

Наиме, у образложењу побијаног рјешења, правилно су доведени у међусобну повезаност ранија вишеструка осуђиваност оптужених за различита кривична дјела али и за исто кривично дјело и то на дуготрајне затворске казне (што произилази из извода из казнене евиденције), њихове личне прилике (незапослени, без редовних извора прихода), као и околности које се односе на начин извршења предметног кривичног дјела, како је то описано у тачкама 1., 2., 3., и 4. диспозитива оптужнице.

Тако дате разлоге, као ваљано образложене, у цјелости прихвата и овај суд, па се правилност закључка побијаног рјешења о неопходности продужења притвора због притворског разлога из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, дакле, због бојазни да ће поновити кривично дјело, не може оспорити жалбеним приговорима бранилаца оптужених М.М. и Н.Г..

Цијенећи наведено, без основа су аргументи из жалби, којима се оспорава правилност чињеничне основе побијаног рјешења, са аспекта даље потребе примјене мјере притвора по успостављеном притворском разлогу, и наглашава да су оптужени М.М. и Н.Г. закључили споразум о признању кривице, као и они у тврдњи да сама осуђиваност није довољан разлог за продужење притвора, обзиром да је ту околност (како то произилази из образложења побијаног рјешења), првостепени суд цијенио у повезаности са наведеним личним приликама оптужених (незапослени, без редовних извора прихода), као и околностима које се односе на начин извршења предметног кривичног дјела, за које се терете, а како је то описано у тачкама 1., 2., 3., и 4. диспозитива оптужнице.

Ради тога је без основа залагање жалби да се побијано рјешење преиначи и оптуженима укине притвор, односно да се умјесто притвора изрекну мјере забране.

Примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић